శ్రీ బసవలింగ శతకము

13287

ఓం.

శ్రీబసవలింగశతకము.

(వేదాంతవిషయము)

శ్రీ[illegible] సోమనారాధ్య విరచితము

ఇది

శ్రీ[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

మొదటికూర్పు 1000.

వెల] **1914.** [అణాలు 2.

ఓం

శ్రీ బసవలింగశతకము.

(వేదాంతవిషయము.)

శ్రీపాల్కురికి సోమనారాధ్య ప్రణీతము.

ఇది

శ్రీతెనాలి వీరశైవసంఘమువారికి

కనగాల గ్రామనివాసులగు

శ్రీశివమూర్తి అందెల నాగయ్య దేవర గారిచే నొసగబడి

ఈసంఘాధ్యక్షులగు

శ్రీపరశివస్థల జ్ఞానానంద ఒడయాల కుమారస్వామిదేవర గారు

కైలాసవాసి, శివయోగి కొల్లిపర గౌరీశంకర లింగదేవర,

సికింద్రాబాదు నివాసులగు గరికిపాటి కోటయ్య

దేవర గార్ల ప్రోత్సాహంబున

పండితసహాయంబుచే

మామిడాల కోటిలింగదేవర గారి పుత్రుడగు

వీరేశలింగము గారివలన సరిచూడబడి

శ్రీచినపరిమి అగ్రహారనివాసులును

శ్రీశైలసింహాసనాసీన పత్సకాంతభగశ్రీహాత్రినిష్టక

శ్రీమద్రాజా గోకర్ణమఠ సిద్ధలింగదేవర దేశిక

సార్వభౌములవారి శిష్యుడును వేదాంతి

ప్రవర్తకుడునగు కొల్లిపర

చిదానందలింగదేవరచే

ప్రచురింపబడి

శ్రీతెనాలి సీతావిలాస ముద్రాక్షరశాలయందు ముద్రింపబడియె.

మొదటికూర్పు 1000.

వెల] 1914. [అణాలు 2.

శ్రీ గురవే నమః.

శ్రీ బసవలింగశతకము.

శ్రీగురుశంకర సంచితకృపామృత తేజ । కామితాఖిలలోక కల్పభూజ । మానితశివమంత్ర మానసమునిదీప । సహజపరిపూర్ణ ప్రసాదరూప । సగుణనిర్గుణలింగ జంగమ సువిధాన । ఘనవీరశైవమార్గప్రవీణ । వరభక్తిసుజ్ఞాన వైరాగ్యసుక్షేమ । సకలసన్నుతగుణ సార్వభౌమ । చెలగినీవదాజ్ఞ విరచింతు శ్రీశతక మింపు మెంపొంది । వెలయ పాలింపుమయ్య । కలితసజ్జనహృత్సంగ కారణాంగ । పటుదయాపాంగ శ్రీగురుబసవలింగ ॥౧॥ వీరమాహేశ్వరాచారవర్ధనుడైన । వేమనారాధ్యుల వినుతిజేసి । పరవాదులనుమట్టుపర దినయమూర్ధ్వలో । వినపండితారాధ్యులనుభజించి । బసవపురాణమేర్పడ్చినపాల్కురికి సోమనారాధ్యులకును మ్రొక్కి । చెలగిదీక్షాబోధ చెప్పిన పిడపర్తి బసవనారాధ్యుల బ్రస్తుతించి । మరియు శివకవిగణములకెరగి వారికనుణచేమిమ్ము వినుతింప గంటినిలను । కలితసజ్జనహృత్సంగ కారణాంగ । పటుదయాపాంగ శ్రీగురుబసవలింగ ॥౨॥ పదడుసున్నమై పరగబట్టిన కలకేతబ్రహ్మయ్యకు శిల్మ్రగిడ్చి । మోచినచెక్కుటి మోపుగాంచనమిట్లుగాబడశిన మోళిగయ్యకెరగి । నుపిముష్టిఫలములు మధురముల్ జేసిన ముసిడిచౌడయ పాదములకు మ్రొక్కి । ముసివిత్తులను చేను పొసగబండించిన । యేలేశుకేతయ్య కెలమి మ్రొక్కి । కంటిభవబంధములువిడగంటిశుభము । కంటినీదివ్యపావనమూర్తిగొల్వ ॥కలిత॥౩॥ రమణత్రింశత్పురంబులతోడ నిర్జరగిరి కేగినసామవేది । నవపురంబులతోడ శివపురంబునకునుజనిన యాలాయుధనకశివభక్త । కైలాసమునకును కంచేడువాడలతోడ నేగిన చిరితొండశెట్టి । వటమునకెనూరు వరభూతములు హరుపురికి గొంపోయిన వుద్భటయ్య । యాదిగాగలభక్తుల యభినుతింప । కంటినీకృపమెుక్కెంతి కడమలేక ॥కలిత॥౪॥ తానునల్లుడు పుత్రి తనయుడురజితాద్రి । కరిగినమానకంబునిదలచి । వృషునిపురిదినంబు మృగములనేడేసి పసుపుబ్రహ్మయ్యను బ్రస్తుతించి । హతులిద్దరుతాను భవు

పట్టణమునకు । జన్నవంబెన్నను చాఁబోగడి । నగజేశపురిమీఁది కెగసిదాడియొనర్చ
నట్టి శాసమరాజునభినుతించి । పావనుడనైతి నీకు నిన్ను బాయకెప్పుడు । బంటుగా
నేలుకొనవయ్య ప్రియధవయ్య ॥కలిత॥౫॥ జలములపైదీపములు వెలిగించిన । నమి
నందినావిన్నపములుగొనవె । కాయంబుధూపంబు గాఁగించినట్టి హూలాహిళదేవనను
కృపనేలుకొనవె । అలరుపువ్వులుదండమైమెప్పినట్టి యేకాదినాదయ్య నన్నాదుకొ
నవె । తలచినహారునకు గుడికలిగించిన నయనారికులంబునాకొసగవె । మరియు
శివకవిగణములకెరగి వారి । కరుణమీపాదపద్మముల్ గంటిపొగడ ॥కలిత॥౬॥ కక్క
య్యగారింట కట్టకావలికాడ చెన్నబసవేశుని సేవకుండ । సిద్ధరామయ్యగారి శిష్యానుశి
ష్యాండమరులు శంకరదేవుపరిచరుండ । మడివాలుదేవుని కడపంబునిమ్మవాడ నమి
మేశ్వరునినిజాశ్రితుండ । బిబ్బబాచయ్యగారి భృత్యానుభృత్యుండ । కిన్నరబ్రహ్మ
య్యకింకరుండ । గానినువేమకొందునే కరుణేనైన । నన్నురక్షింపవేడయ్య నమిత
ఘోర ॥కలిత॥౭॥ మరిసీలలో యద మధ్యాదిశ్లోకభాస్వరయనియు నీవారశూక । వ
త్తన్వీ పీతభాస్వత్యణూపమయని । ప్రబలకాలానలభాసయనియు । మరిరటీతో
శిసన ప్రభయని తదూర్ధ్వాంచచ్ఛభానూత్కృష్టముమ భాస్య । మెనరంగ చిన్మయరూపయ
నుమును పరమాకశాయనుమును శ్రుతుల్ మొర్రియుచుండు । గానినీకీర్తిశ్రుతు లెన్న
కరము మెరయ । ఘనతకెక్కినజియ్యనగావుమయ్య । కలితసజ్జనహృత్సరంగ కార
ణాంగ । పటువయాపాంగ శ్రీగురుబసవలింగ ॥౮॥ చెలువానమస్తే రుద్రమన్య
వేయనుచు శ్రీరుద్రంబునభినుతింప । వాజశ్చమె ప్రసవశ్చమె ప్రయతిశ్చమెయని
చమకంబు మెరసిపలుక । తైరయో హ్యస్యా దేవస్యభీషుమా । యని వేదమాతగా యత్రిజ
దువ । నలగనక్షోరజీయాన్మహతో మహీయానటంచును శ్రుతులభినుతింప । నతు
లవిఖ్యాతిగాంచిన యమితభావ । నన్నుకృపజూడవే శివయ్య నగసుతేశ ॥కలిత॥౯॥
మానితంబుగలింగమధ్యేజగత్సర్వ మని యాగమములుఘోషమ్మెరసినాలుగ । తనరారగా
జగతాంపతయేనమో యని ముమ్మాటుంబుద్ధి మొర్రియు । రతిశివోమామేనపితరోతాయు
నంగ మిమ్మామ్నాయములు మోద మమరజదువ । నింపార గానేక యేవరుద్రోయని శ్రుతు
లుమిమ్మభినుతిజేయుచుండు । గానమీదివ్యపాదయుగమ్ము మహిమమరసివర్ణింపద
రమె యెవ్వరికైనను ॥కలిత॥౧౦॥ శ్రుతివిశ్వతశ్చక్షురుతయంచు నినునుతింగొను నేత్ర
ములు దశకోటికోట్లు । రతివిశ్వతోముఖోరతయంచు నినునుతింగొల్చు జిహ్వాలు శత
కోటికోట్లు । భ్రాజిల్లువిశ్వతోబాహు నినుపూజగొనినట్టి హస్తముల్ కోటికోట్లు ।
యిలనుజీవులలోన నేకోయనగనిం దలపునోముఖములు లెక్కకోట్లు । గానవొసగ

వెన్నాను వేట్కలర నిన్ను నమ్మియుంటకిది సఫలమ్ముగాని ॥కలిత॥౧౧॥ ఎలమికప్ప
డిసంగమేశు సద్గురుమూర్తి బోధించి వెలసిన భవ్యభావ । తలకొని మిగుల ప్రార్థనసేయు
దివ్యలు బండారు గైకొన్న ప్రియనివాలాత్మ । మునుదప్పనసును మేదినిపలినిజ బండా
ర మొసగిన ప్రియుధనాథ ఆమిందనకి చెలియాకికయున్నట్లు । భామశిక్షించిన పస
ముపురుష । అనుమహామూర్తి మిమ్ము ప్రార్థనము చేయుచున్న నను బ్రోవవే జియ్య
సుఖమొసంగి ॥కలిత॥౧౨॥ పెంపుమీరగనోర్పు పెద్దభక్తని మేన పాలుజూపించిన బస
వలింగ । సిద్ధరామయ్యజూడ శివసహృత్కమల సంబద్ధుడవై యున్న బసవదేవ । భువి
విద్విత్తిసు శంభుడను నామంబు ప్రథితమై యొప్పిన బసవమూర్తి । కారుణ్యశీల జంగ
మలింగమే ప్రాణపదముగా నొప్పిన బసవరాజ । అనుచుకొనియాడుచున్న నాయం
దు కరుణ । యునిచిరక్షింపవే నన్ను సనఘచరిత ॥కలిత॥౧౩॥ జంగమార్యులు ప్రాణలిం
గముల్గాగ నర్థంబున జూచిన భవదూర । వడిగూరమున బసవాయనికదనయు బడ
సుండబట్టిన ఘనహితార్థ । హాయుడుదాసుక రూపమైవచ్చి వేశిన ఫాలాక్షు మెచ్చిన పావ
నాత్మ । యాలయజొన్నలరాశి యాణిముత్యంబులై భాసిల్లగా జేసిన పట్టభద్ర । యనుం
చు కీర్తించు నా మొరాలించి నన్ను బ్రోవవే యయ్య సద్భక్త పోంచునైయు ॥కలిత॥
॥౧౪॥ కర మొప్పబసవన్న చరణాంబుజంబులు । సురభూరుహముల కాకరములనియు ।
అలరారు బసవన్న హస్తపల్లవములు । మహనీయ సురభుల మందలనియు । శ్రీగొప్ప బస
వన్న దివ్యచిత్తంబు చింతామణులకు జన్మభూమియనియు । ఘన వొందు బసవన్న యు
మృతేక్షణములు చొక్కపుఘనరసవేదులగు నలునవియు । ప్రస్తుతించుచు నమ్మి భజియింతు
బ్రణుతిసేతు । దలతు సేవింతు బసవన్న దయగణింతు ॥కలిత॥౧౫॥ బసవన్న నీవె నా
ప్రాణలింగంబని యాడుదు పాడుదు నటనుతింతు । బసవేశ నీవె నా ప్రాణపదంబని
వినుతింతు ప్రస్తుతింతు సేవకొందు । బసవన్న గురునాథ పరమగురుండని కీర్తింతు
ప్రార్థింతు కేలుమొగిస్తు । బసవేంద్ర నీవె నా ప్రాణపదంబని భజియించు సేవింతు
ప్రస్తుతింతు । బసవనినామమంత్రంబు నాయుక్తమునకు జీవనంబని యున్న నన్ బ్రోవు
మయ్య ॥కలిత॥౧౬॥ రమణీయ నామామృత రసంబు జిహ్వకు వస్త్రాంబు జంబుసు నాయు
షుండు । ముద మొప్ప నీమూర్తిదర్శనయిష్టలింగంబు గాగ వెలుంగుచుండు । కలయ
నీరూపురేఖావిలాస మెచ్చనిత్య ప్రాణాప్రాప్తి వెలుగుచుండు । నెన్న నీమూర్తి ప్రస
న్నత్వమెవ్వరి । భావంబునామిచ్చి పరిభవుండు । అట్టి వారలసేవ నాకనుదినంబు
కరుణసేయవె । దుర్భవగతులణంగ ॥కలిత॥౧౭॥ లింగాంగసంయోగ లింగసంగితభోగ ।
లింగక్రియాలింగ లింగలీల । లింగమయాకార లింగభక్తవిచార లింగతత్వవిధాన లింగ

పట్టణమునకు । జన్నకంబెన్నను చాలఁ బొగడ । నగజేశపురిమీఁది కెగసి దాడియొనర్చి
నట్టి శాసనము రాజానభినుతించి । పావనుఁడవైతి నీకెనిన్న బాయకెప్పుడు । బంటుగా
నేలుకొనవయ్య ప్రియుఁడవయ్య ॥కలిత॥౬॥ జలములపై దీపములు వెలిగించిన । నమి
నందినా విన్నపములు గొనవె । కాయంబుధూపంబు గాఁగించినట్టి హెమ్మాహిళదేవునను
కృప నేలుకొనవె । అలరుపువ్వులుదండమై యొప్పినట్టి యేణాదినాదయ్య సన్నాదుకొ
నవె । తలచినహారునకు గుడికలిగించిన నయనారికుళలంబు నాఁకొసగవె । మఱియు
శివకవిగణములకెరఁగి వారి । కరుణమీఁ పాదపద్మముల్ గంటిపొగడ ॥కలిత॥౭॥ కక్క
య్యగారింట కట్టకావలికాఁడ చెన్నబసవేశుని సేవకుండ । సిద్ధరామయ్యగారి శిష్యానుశి
ష్యుండ మఱియు శంకరదేవుపరిచరుండ । మడివాలుదేవుని కడపంబునిమ్ముఁబాడ నమి
మహేశ్వరునినిజాశ్రితుండ । బిబ్బబాచయ్యగారి భృత్యానుభృత్యుండ । కిన్నరబ్రహ్మ
య్యకింకరుండ । గాన నిను వేఁడుకొందు నే కరుణ నైన । నన్ను రక్షింపవే బసవయ్య నమిత
ధైర్య ॥కలిత॥౮॥ మఱి నీలతోయదమధ్యవిద్యుల్లేఖాభాస్వరయనియు నీవారశూక । వ
త్తన్వీ పీతభాస్వత్యణూపమయని । ప్రబలకాలానలభాసయనియు । మఱి తటిత్ప్ర
కాశసమప్రభయని తెలుపుధ్యానంబు సూక్ష్మమును భావ్య । మొనరంగ చిన్మాత్రపరయ
నుచును పరమాకశాయనుచును శ్రుతుల్ మ్రోయుచుండు । గాన నీరీతి శ్రుతులెన్న
కరము మీఱయ । ఘనత కెక్కినజియ్యనకు గాఢమయ్య । కలితసజ్జనవ్రాతసంగ కార
ణాంగ । పటుదయాపాంగ శ్రీగురుబసవలింగ ॥౮॥ చెలువార నోంనమస్తే రుద్రమన్యు
వేయనుచు శ్రీరుద్రంబు నభినుతింప । వాజశ్చమె ప్రసవశ్చమె ప్రయతిశ్చమెయని
చమకంబు మీఱి సిపలుక । తత్సవితుర్భర్గోదేవస్య ధీమహి । యని వేదమాత గాయత్రిజ
దువ । నలగనణోరణీయాన్మహతో మహీయాయనుచును శ్రుతులభినుతింప । నతు
లవిఖ్యాతి గాంచిన యమరభావ । నన్ను కృపఁజూడవే శివయ్య నగసుధైర్య ॥కలిత॥౯॥
మానితంబగు లింగమహాత్మ్యములు మహిమకు సీగోలవ । తెనరార గా
జగతాంపతయునమోయని మిమ్ము వేదంబు లెస్స మ్రోయు । రతిరోమామేవపితరోయ
వంగ మిమ్మునామ్నాయములు మోద మమరఁ జదువ । నింపారఁ గానేక యేవరుద్రోయని శ్రుతు
లు మిమ్మభినుతి జేయుచుండు । గాన మీదిక్యపాదయుగమ్ము మహిమ వర్ణింపదర
రమె యెవ్వరికైన ॥కలిత॥౧౦॥ శ్రుతివిశ్వతశ్చక్షురుత యంచు నినుఁ దలంగొను నేత్ర
ములు దశకోటికోట్లు । శ్రుతి విశ్వతోముఖోరత యంచు నినుఁ దలఁగొల్చు జిహ్వాలు శత
కోటికోట్లు । భ్రాజిల్లు విశ్వతోబాహువా నిను పూజగొనిన హస్తముల్ కోటికోట్లు ।
యిలను జీవులలోన నేకోయనగ నిండలఁపువనో ముఖములు లక్షకోట్లు । గాన నొకగ

వెనాను వేట్క-లర నిన్నునమ్మియుండుటకిది సఫలమ్ముగాగ ॥కలిత॥౧౧॥ ఎలమికప్ప
డిసంగమేశుసద్గురుమూర్తి బళీకించి వెలసిన భావ్యభావ । తలకొనిమిగుల్ప్రార్థన సేయు
బిజ్జలుబండారుకైకొన్న ప్రవిమలాత్మ । మిండభక్తునకును మేదినిపతినిజ బండా
రమొసగిన ప్రమథనాథ । ఆమిండనికి చెలియాకికయున్నట్లు । భామక్షమించిన పర
మపురుష । అనుమహామహిమమ్ము ప్రార్థనముచేయు । చున్న నను బ్రోవవేజియ్య
సుభముసంగి ॥కలిత॥౧౨॥ పెంపునిరంగనొక్క పెద్దభక్తునిమేన పాలుజూపించిన బస
వలింగ । సిద్ధరామయజూడ శివసహస్రకమలసంబద్ధుడటై యున్న బసవదేవ । భువి
విద్విట్తము లంభుండను నామంబు ప్రథితమైయొప్పిన బసవమూర్తి । కారుణ్యశీల జంగ
మలింగమే ప్రాణపదముగానొప్పిన బసవరాజ । అనుచుకొనియాడుచున్న నాయం
దుకరుణ । యునిచిరక్షించపవేనన్ను ననఘచరిత ॥కలిత॥౧౩॥ సంగకాయులు ప్రాణలిం
గములు గాగ శుభంబునజూచిన భవవిదూర । వడిదూరమునబసవాయనికడవయు బడ
కుండబట్టిన పరహితార్థ । హరుడుదానొకరూపమైవచ్చి వేడిన ఫాలాక్షుమిచ్చిన పావ
నాత్మ । యాతజొన్నలరాశి యాణిముత్యంబులై భాసిల్లగాంచిన పట్టభద్ర । యను
చుకీర్తించు నామొరాలించి నన్నుబ్రోవవేజియ్యసద్భక్తి పొందునటుగను ॥కలిత॥
౧౪॥ కరమొప్పుబసవన్న చరణాంబుజంబులు । సురభూరుహముల కాకరములనియు ।
అలరారుబసవన్న హస్తపల్లవములు । మహనీయసురభుల మందలనియు । తెరగొప్పుబస
వన్న దివ్యచిత్తంబు చింతామణులకు జన్మభూమియనియు । ననవొందబసవన్న యు
న్నతేక్షణములు చొక్కపుసపరసవేదులగనులనియు । బ్రస్తుతియొనర్తు భజియింతు
బ్రణుతిసేతు । దలతు సేవింతు బసవన్నదయగణింతు ॥కలిత॥౧౫॥ బసవన్న నీవె నా
ప్రాణలింగంబని యాడుదుపాడుదు నభినుతింతు । బసవేశనీవె నా ప్రాణపదంబని
వినుతింతు ప్రణుతింతు వేడుకొందు । బసవన్న యేనాదు పరమగురుండని కీర్తింతు
ప్రార్థింతు కేల్మొగిడ్తు । బసవేంద్రనీవె నా ప్రాణపదంబని భజియింతు సేవింతు
బ్రస్తుతింతు । బసవనీనామమంత్రంబు బ్రాయికపుడు జీవనంబనియున్న నన్ బ్రోవు
మయ్య ॥కలిత॥౧౬॥ గమనినీనామహాత్మ్య రత్నరాజంబెన్నఁడు వక్త్రాంబుజంబున నాయు
చుండు । ముదమొప్పనీమ్రు చుపదభక్తి యెన్నడీకంబు గాగ సెలంగుచుండు । కలయు
నీరూపురేఖావిలాస మెన్నడునితలపున సేప్రొద్దు వెలుగుచుండు । నెన్నడీమూర్తి ప్రస
న్నత్వమెన్నడీ । భావంబు నామించి ప్రబలుచుండు । అట్టివాగలసేవ నాకనుదినంబు
కరుణసేయవె । దుర్భవగజములకింగ ॥కలిత॥౧౭॥ లింగాంగసంయోగ లింగసంగతభోగ ।
లింగక్రియాలింగ లింగలీల । లింగమయాకార లింగభక్తవిచార లింగతత్త్వవిధాన లింగ

లీన । లింగభక్త్యాసక్త లింగసౌఖ్యసుయుక్త । లింగప్రమోదాంగ లింగసంగ । లింగ సన్నిభగాత్ర లింగకృపాపాత్ర లింగానుభవసూత్ర లింగగోత్ర । లింగమహిమాంత రంగ సర్వాంగలింగ । కరుణననుబ్రోవ వేభక్తి గతిచెలంగ ॥కలిత॥౧౮॥ నామస్వామి నాయక నాశుభదాయక నామనోజ్ఞనివేశ నాయధీశ । నాతాత నాధాత నాభ్రాత నాయూత । నానాథ నాస్వామి నాపరుండ । నాకర్త నాభర్త నాయాప్త నామిత్ర నాపతి నాదేవ నాప్రియుండ । నాప్రాణవల్లభ నాయిలవేలుప నాపుణ్యపరిపాల నాగురుండ । నీవెగతిమతియును నాకు నీవెకప్ప । నెరగనితరంబు కరుణనన్నేలు మయ్య ॥కలిత॥౧౯॥ అజ్ఞాని నేను సమ్యజ్ఞానివీవు । దుష్కర్మిని నేను నిష్కర్మివీవు । బంటువాడను నేను పతివీవుకూరిమి తనయుండ నేను నాతండ్రివీవు । భవగామి నేను దుర్భరవిదారివినీవు మలినుండ నేను నిర్మలుండవీవు । దీనుండ నే మహాధీశుండవీవును । జనుడను నే బుద్ధిశాలివీవు । శిష్యుడను నేను పరమదేశికుడవీవు నిత్యముగ నేలుమయ్య సద్భృత్యునికను ॥కలిత॥౨౦॥ వృషభక్తికంటె నెక్కుడు భాగ్యమిక నేది శివము త్రిరతికంటె శీలమేది । ఘనప్రాణలింగసంగముకంటె మతమేది తగునిశ్చలతకంటె తపము నేది । కరితువైరిసద్గోష్టికంటె సౌఖ్యంబేది తనువాదె యనున్న తత్వమేది । యరులగెల్చుకంటె నధిక యంబేది । వరలు సత్యముకంటె వ్రతమదేది । భవ్యనిన్ను గొల్చుమోక్షంబు । బడయ నేర్చు యుక్తికన్ననుపరోక యుక్తికలదె । కలితసజ్జన హృత్సంగ కారణాంగ పటుదయాపాంగ శ్రీగురుబసవలింగ ॥౨౧॥ ఘనవహ్నిపొంత నుండిన లక్కపుత్తడికరగి నీరైయగ్నిగలసినట్లు । పరిపూర్ణశశికళా ప్రిదజంద్రకాంతంబు దొఱంగుసంయోగ బిందువులయట్లు । సొదలుదీపమ్ము కర్పూరంబుతో కూడి అంతసిగవయవమయినయట్లు । నలరారుజలముతో నంటిన లవణంబునలజలమ్ము నలీలమైనయట్లు । కరములోజిక్కినప్పుడె లింగమున తనువుకలయవేదె యాభిన్నమార్గమునగూడి ॥కలిత ౨౨॥ పరశివధ్యాన చిత్పావకశిఖచేత । కరణేంధనంబులు గాల్చి వైచి । విమలసామ్యజ్ఞాన వీక్షణంబును సుషుప్త్యవస్థచేతను తానుమరచి । పరమదివ్యస్వానుభావానుశివయోగ సంధానమునగూడి సంగముడిగి । స్థిరమైననిర్వాత దీపమున్నవిధాన । సరుదైనని స్తరంగాబ్ధిరీతి । సతులనిర్వాణగతినుండు వరదెధన్యుడతడె లింగైక్యుడతడె నీహితుడుసుమ్ము ॥కలిత॥౨౩॥ సంతతానందాశ్రు జలములు దొలుగు లో చూట్కి చేసపొంగి చూచిచూచి । తత్తరంబుగ మోహా తమిలేనితమకాన హత్తిహత్తనికూర్మి వంటియంటి । తలపులోతలపున తిగిలిపిడనియట్టి తగులాటసమునగూడి తలచితలచి । వలవనివలపుచే తలచిచెప్పగరాని ఘనసుఖరతియందు ।

గలసి మెలసి । ప్రాణలింగాంగసంధాన పరవశమున నెసగు ధన్యులసేవ నాకొసగుమయ్య ॥కలిత॥౭౪॥ సలలితకామంబు సద్భక్తిరతియందు క్రోధంబు జేహదుర్గుణములందు । లోభంబు దేహంబు లింగపూజనమందు । మోహంబు శివభక్త ముఖ్యులందు । మదము శివాచార మతదూషకులయందు దనుమత్సరము పరసంగమందు । మదిచింత పరశివమంత్రరాజమునందు ఘెడనియాశయు గురుసేవయందు । కలిగియున్నియు తాగాక కలసిమెలగు । ననపరశివయోగిసేవ నాకొసగుమయ్య ॥కలిత॥౭౫॥ తనుగుణంబెందాక తగిలియుండునందాక కాలకర్మమ్ములే కడకుదొలగు । జీవాంశ మెందాక చెడకయుండునందాక దుర్భవాదులనెట్లు దొలగనేర్చు । కోరిక లెందాక కొనసాగునందాక నణగునేటికి నింద్రియములహమిమ । మమకార మెందాక మనుచుండునందాక నుభయకర్మంబు లెట్లుండకేగు । యిన్నిటికిసాధనము నీప్రసన్నభక్తి పొందినను గాక । తీఱనేసందియములు ॥కలిత॥౭౬॥ దేహదేహముల సంబంధంబుడిగి లింగదేహియై వర్తింపు దివ్యదేవుడు । తెలిసియు తెలియని తెలివిచేసకలంబు తెలియబాలినయట్టి ధీరుడెవడు । తానునీవనెడి యాద్వైతభావముమీరి నీవు తానైయున్న నిత్యుడెవ్వ । డట్టిపుణ్యులసేవ నాకనదినంబు । కరుణనీయవె దుర్భవగతులణంగ ॥కలిత॥౭౭॥ అలుగక సకలజీవులయెడ సమకృపజొనుపుట యదియమజ్జనము గాగ । దనరిన శాంతచిత్తంబు గంధము గాగ సుమనంబు పుష్పహారములు గాగ । నవగుణంబులను జ్ఞానాగ్నిగాల్చుటయె ధూపము గాగ నెఱుక దీపంబు గాగ । నమలభక్తిపదార్థ మదిభోజనము గాగ త్రిగుణముల్ తాంబూలముగ రచించి । ప్రాణలింగార్చనము దృప్తిపడగ సల్పు యుక్తిమంతులగొల్చి సన్నుతింతునయ్య ॥కలిత॥౭౮॥ ఆసముపంచాక్షరి యమృతపానరతుండు జనునే ప్రపంచవాగ్జాలములకు । త్రివిధమాయామలాధిక పాశరహితుండు చిక్కునే సంసారశల్యమందు । వస్త్రదేహేంద్రియవ్యాపారదూరుండు తగులునే సుఖదుఃఖతాపములను । సంతతవిశ్రాంత శాంతచిత్తపరుండు కొనునె రాగద్వేషగుణచయంబు । భక్తమానీదు కరుణపరిభావశుద్ధి కోరుజాముది వేరొండుకోరగలడె ॥కలిత॥౭౯॥ చిన్నాదరూపమౌ చిత్రిదళలింగంబు స్థూలాంగమున లెస్స గీలుకొల్పి । చిద్బిందురూపమౌ చిత్ప్రాణలింగంబు సూక్ష్మాంగమునను సుత్సుకత దెచ్చి । చిత్కళాతీతమౌ చిద్భావలింగంబు కారణాంగమునందు గలియనునచి । మహితతేజఃపూజమౌ మహాలింగంబు సహజసర్వాంగపరిసక్తిజేసి । లోను వెలియును । లింగాంగలీలుడగుచు । నెసగుభక్తునిసేవ నాకొసగుమయ్య ॥కలిత॥౮౦॥ కామునిఖండించి కాలునిదెగటార్చి ధీరుడైబిధియాజ్ఞ ధిక్కరించి । ఘనవిరహంకార కలితసుచిత్తుడై పర

మసుజ్ఞాన భావమున నలరి । ప్రాణునపాను సంబంధంబు జేసి త్రికోణకుండలి మేలు కొలిపి త్రిప్పి । కరసంగతేష్టలింగమునందు నెక్కొల్పి । తన్ను దామరచి సంతతశివాను । భావుడై లింగతేజఃప్రభావమర్థి నొందు ధన్యులసేవ సాకొనగుమయ్య ॥కలిత॥ ॥౩౧॥ సూరిమితోడ నాచారలింగమునకు భక్తుడై గంధమర్పణము జేసి। గురులింగమునకు నెక్కొనుచు మహేశుడై యర్పించి రసము శివైక్యలింగ । మునకు ప్రసాదియై మెఱయరూపము నొసంగుచు జంగమలింగమునకు । ప్రాణలింగమునకు స్పర్శనంబొసగి ప్రసాదలింగమునకు శరణుడగుచు । నినద మొసగి మహాలింగమునకు తృప్తి బడసి సుఖియించునతడె సర్వప్రసాది ॥కలిత॥ ౩౨॥ శివుని చిత్కళ సమంచిత భూతి త్రిపురసంహరుని వస్త్రములు రుద్రాక్షమణులు । నభవుని నామమే యలరు పంచాక్షరి భర్గుప్రత్యక్షరూపంబు గురువు । కంతుసంహరుని యాకారంబు లింగంబు లింగప్రసన్నంబు జంగమంబు । ఒహూత్పత్తి పరిణామ ఫలము ప్రసాదంబు హరుసచ్చిదానంద మంత్రజము । గానినైదు మూడు నంగములుగాగ । బడసి వర్తించు నతడె పో భక్తవరుడు ॥కలిత॥ ౩౩॥ జలకంబు సేయుచో మహేశుమీద తజ్జలధారగా నుండ వలదె మనసు । హరునకు గంధంబు నలదుచో నవగంధసౌరభంబై యుండ జనదె మనసు । సుమములు పూజింపుచో పంచముఖునకు తాళిక్కైవడి యుండ దగదె మనసు । ధ్యానించుచో నుమాధవునితో నొనగూడి ధ్యానసంగతినుండ దగదె మనసు । అట్లుగాకున్న చిత్తమే పట్లనైన । కూడిరానేర్చునే పూర్వ । గుణములుడిగి ॥కలిత॥ ౩౪॥ తనువున లింగంబు దల్చినందునసాక్షి మనసు లింగమునందు మరగవలదె । మనసు లింగమునందు మరిగినందునసాక్షి తనువు నభవుమాయ తలగవలదె । తనుదానభవుమాయ తలగినందునసాక్షి జననమృత్యుభయంబు సమయవలదె । జననమృత్యుభయంబు సమసినందునసాక్షి నిజలింగమునగూడి నిల్వవలదె । యిట్లెరుంగక లింగంబు గట్టువాడు మనమును జయింపకెట్టులగూను ముక్తి ॥కలిత॥ ౩౫॥ భక్త్యంగమను దివ్య భవనంబులోపల మనసనే మేల్కట్ల నొనరగట్టి । విమలచిత్తము మల్లె విరుపానుపు జేసి బుద్ధియందలగడపొందుపగచి । నవరసాలంకార నాదముల్ వినుచు నైమరచియు మరువని తెరవెరింగి । గంధాదిగుణసు భోగద్రవ్యములు దాల్చి త్రిగుణముక్తి విడెంబు డీర్చి శయ్య । సంగ సతిలింగపతియునై యసమరతుల । నెసగు పుణ్యులసేవ సాకొనగుమయ్య ॥కలిత॥ ౩౬॥ షడ్విధాంగంబుల సవరసంబు లెఱింగి షడ్విధలింగ నిజంబులరసి। షడ్విధముఖ జలజంబులు గనగొని షడ్విధశయముల సంజ్ఞదెలిసి । షడ్విధశక్తుల సాంగత్యము నగూడి షడ్విధభక్తుల గలుపనేర్చి । షడ్విధద్రవ్యప్రసాదంబులను

కూర్చి మద్విధార్పణలనాసక్తిఁజేసి । నిత్యసద్భక్తి తాఁగ నేరకున్న పద్ధ్యులత్వంబు తనకేల సహజముగను ॥కలిత॥౩౭॥ మనసు బాహ్యేంద్రియ జనితవృత్తులయందు మననిచ్చునతఁడే సామాన్యజనుఁడు । మనసు నంతర్మార్గమున మగ్నముఁగఁజేసి తనరారునతఁడే మాధ్యమజనుండు । మనసు తత్త్వమున సంబంధంబు జేసి తాలిమిబొందు వాఁడుత్తమజనుండు । మనసు లింగానందము నలయింపఁగఁజాలునతండే సుజ్ఞానపరుఁడు । గానభ్రమలూడి మనసు పక్వంబువడిన । యతఁడే నీవయియుండుట యరుదె జగతి ॥కలిత॥౩౮॥ మాఁకుడులేని ప్రపంచ మరయ లేదసికన్న యతనికి మాయ సంగతము గాదు । మాయ బాసిన బాయు మఱి యింద్రియ వ్యాప్తులయ్యెడ దుర్విషయంబులుడుఁగు । విషయంబులుడిగిన వెలయు సుజ్ఞానంబు జ్ఞానంబు పరిపూర్ణమయి నయతఁడు । తనుగుణంబులు బాసి తనువుతో మనుచుండు కాలిననలక సంగతిన పేరు । కలిగియుండిన క్రియలకుఁగాక పరమపరునిఁగూడనని చెపుదు సద్భక్తవరుడు ॥కలిత॥౩౯॥ ఆదికినాదియై యేదితా వెలుగొందు నదియ కేవలబ్రహ్మమైనలింగ । మదినిచ్ఛాకారాఖ్యమందుదయించె సదా శివుఁడనఁగ । సదాశివునకు రుద్రుండు బుట్టె నా రుద్రునకును విష్ణు । వుజనియించె నావిష్ణువునకు బ్రహ్మ జనియించె నా బ్రహ్మకును సచరాచర । ములు వచ్చె గానవిస్ఫూర్తి నీవు । తలచినంతనె పొడముని తరయునఁగూడ । నణఁగుచుండును నీలోన నైక్యమగుచు ॥కలిత॥౪౦॥ ఆధారమున చంద్రు నట్ల స్వాధిష్ఠానమున రవిఁగ తివమణిపూరకమున । నగ్ని పద్ధతినదాహతమున మెఱుపు సంగతి విశుద్ధిని కనకంబు భాతి । అల విధుభ్రమమురీతి నాజ్ఞేయమున బ్రహ్మమందు రత్నములీలనమరఁదికెను । చెలువొందనక్షత్రములచాట్కి పశ్చిమమున నూత్మ్ర తారకములవిధమున । కలయ వెలిగొందు । చిద్బిందుకళలమించు । లింగసుఖగోష్ఠి నన్ను నుంపంగఁగదవె ॥కలిత॥౪౧॥ సదమలంబుగలింగ సంయోగమునఁగాక ఘననిజానందసౌఖ్యంబు గలదె । నియతివిచారాపనయశాంతమునఁగాక ప్రియలింగభావనిర్ణయముగలదె । శివభక్తజనసుఖాంచితగోష్ఠిచేగాక యమితాఘరిపువిజయంబు గలదె । ఏకలింగాంగావలోకనంబునఁగాక పరమశివత్వంబు బడయఁగలఁడె । అల్ల శివయోగవిజ్ఞాన మాయుతంబు । గాక హరగురుకరుణయే కరణిగల్గు ॥కలిత॥౪౨॥ సలలితాంగము యాగశాలగా విరచించి విమలచిత్తంబు గుండముగఁజేసి । సద్గుణాగ్గంబు సమిధలుగావించి హంకారమను పశువుఁ గట్టి । వాయుపూరకరజ్జు వలనమనంబను యూపంబుతోడ సంయుక్తపరచి । అమల సుజ్ఞాన యజ్ఞము జేసి యానందసుధసోమ పానముత్సుకత జేసి । సవనఫలమను నపవర్గ సమితిఁగూడి యాత్ముఁడనియెడు యజమానుఁడలరుచుండు ॥ కలిత॥౪౩॥

ఒకయింత ఫలముగోరక సేయుటేభక్తి యాశత్రుల్బణగించు టదివిరక్తి । చలన
చిత్తముశాంతి సంధించుటదె యోర్పు తనుగుణంబుడుగ నేర్చినదె యోర్పు । మనసులిం
గమున నేమరకయుండుటయూత హరుభక్తి దాసోహ మనుటమాత । సోహసాం
గత్యంబు సడలకుండుటె చెల్మి వరగురుకృపనొందు వరుటె కల్మి । మరగినీ నామమం
త్రమే నురకనెపుడు । తెలిసిజపియించుటదె యెడ తెగని తెల్వి ॥కలిత॥౨౨॥ గ్రహ
ణసంధులమున గడగిమోదంబున బ్రబలెను చంద్రబింబంబురీతి । వడిపాశములనుడు
వడిగట్టుసడియలో వడినయేనుగవిడు వడినభాతి । కలయగట్టినకంచు కంబువిసర్జిం
చి పొలుపుదాల్చినమేటి భుజగమట్లు । ఉడుగక చెరసాల నున్నవాడకట్టుగదీసిన
విడుదలై దేలినట్లు । కలయసంసారదుఃఖ సంకటముబాసి । నిలుచునాతండె శివ
యోగి నిత్యభోగి ॥కలిత॥౨౩॥ కుటిలదేహోపాధి గుణముబాసినగాక కలుగునేని
పాదకమలసేవ । పటుతరచంచల భ్రాంతివీడినగాక మనసునీలోపల మగ్నమగునె ।
కనకంబుమీదియా కాంక్షమాలినగాక యబ్బునేనీప్రసాదామృతంబు । మమకార
హంకార మాయబాసినగాక పొదలునేనీభక్తి పూర్ణయుక్తి । గానదుర్విషయా
సక్తి మానలేని జనులకెట్టుల నీకృపసంభవించు ॥కలిత॥౨౪॥ స్నానంబువనముక్తి సం
ధిల్లునేనీళ్ల గానవేకప్పలు మీనములును । ధ్యానమౌనములనిత్యతగల్గునేకొంగ మీను
చిక్కునదాక మెదలగలదె । షట్ఛాస్త్రగతులచిత్పవసౌఖ్యమబ్బునే చిలుకలుజదు
వవే చెప్పినట్లు । వాతాశనంబుల వదలునేభవభీతి గ్రోలవే గాలి మేల్గానుచు
ఫణులు । తెలివిజాలనిసంకల్ప దేహులకును । బొందునే తెల్వ నీకృపబొందకున్న ॥
కలిత॥౨౫॥ తనువను ఘోరకాననమున విహరించు హంకారమను మృగంబరసి దాని ।
వాయునిరోధముకోవలపులోబడజేసి సుజ్ఞానమనియెడి మూటిక్కిచేతనంటి । స్థైర్యం
బనువింటి సోహంభావమనుతూపు దొడగిక్రొవ్వాగకూల । సరిగోలగేసిచిజ్జ్వాలనుచే
పక్వంబుచేసి భక్షించి విశేషహృదయ । కలితసుఖవేకమనువేటకాడుతృప్తి । యనె
డుమోతుంబు । నీకృపగనుమనుండు ॥కలిత॥౨౬॥ వజ్రపంజరములో పలమండురాజి
ల్క కలగునేశక్తిపిల్లిగరుచుననుచు । జీవనంబైనసంజీవి గల్గినయాతడదలు నేతనుర్లో
గమంటుననుచు । పట్టపురాణిచే పట్టునవతిదాసి కొదగు నేతనుతొత్తు గొట్టుననుచు ।
కామధేనువుసింట గట్టియుంచినవాడు బెసరు నేతనకప్పు బొదలుననుచు । అట్లు
నీదివ్యకృపగన్నయచలయోగి వెరుచునాకాలకాములవిక్రమములకు ॥కలిత॥౨౭॥ బహు
రంధ్రములుగల భాండంబులోపల నున్నదీపము వెల్గుచున్నయట్లు । బ్రహ్మాండమున
మించి భానుండుతనదివ్య కిరణంబులను నెరింగించినట్లు । ముడిచినకస్తూరి ముడియ

మీఁదనరక్తి మించివాసన గుభాళించినట్లు । బరసికాష్టంబులో నున్నరయాయసలం
బు వేఁపుమీఁదగబోఁడ జూపినట్లు । కలియుసర్వాంగలింగ । ప్రకాశమయినకలయజగ
మెల్ల చిన్మయంబుగామెఱయుచు ॥కలిత॥౫౦॥ మెదలునహంకారమునను రాగద్వేషములు
బుట్టినందుచేఁగల్గుపుణ్య । పాపములఁ దత్పుణ్యపాపసంగతుల సంకలితమౌజన్మదుఃఖ
ములుగాన । తొలఁతహంకారంబు దొలఁగరాగద్వేష ములుబాయుబాసినపుణ్యపాప ।
ములుపోవుభవదుఃఖమూలంబునష్టమౌ । భవదుఃఖమూలంబు బాసినపుడె । చిత్తమతి
శాంతి బొందుఁదచ్చిత్తశాంతి । బొందుటదెనైజపదమంద్రు బుధులుమహిని ॥కలిత॥
౫౧॥ కోరిమేఘముదప్పి కొన్నభాండోదక ములదన్వజమనట్టిఖలుఁడుఁగలఁడె । యిను
నకుతమముగ్రమ్మినబాప దీపంబుకొనిపోవు నటువంటికుమతిగలఁడె । సర్వభూతుఁడునగు
చలిగొన్న బూరిదిచ్చునగాపజను మూర్ఖజనుఁడుఁగలఁడె । యవిలునకుమ్మగించినదీర్ఘ
కృంతంబు । పట్టిపీవగబోవుపందగలఁడె । అట్లుమనుజుని వేఁదింప కంచికేకుశాకపాకా
న్నములతృప్తి సలుపవశమె॥కలిత॥౫౨॥ గణుతింపఁవమిడి కంకణములనామంబు గలిగి
నంతనెపైఁడిగాకయున్నె । అబ్ధితరంగంబు లనియెడునామంబు గలిగినంతనెయబ్ధి గాక
యున్నె । కలయనీరముపడి గండ్లనునామంబు గలిగినంతనెనీరు గాకయున్నె ।
భావింపమృణ్మయశరావాదినామముల్ గలిగినంతనెమృత్తు గాకయున్నె । అట్లుపర
శివుఁడే జీవుఁడనుచునుండు । తెరుఁగలేకున్న యొరుకకునేఁగుర్తు ॥కలిత॥౫౩॥ అడవి
గాచినవెన్నె లగురీతిపరికింప జంఁదఃపసుఁడు గాసించుతపము । వినుధిలోఁగురిసిన వృ
ష్టిచందంబెన్న సందేహచిత్తుని సల్వ్రతము । ఓటిభాండంబులో నుదకంబుగతి
జూడ భక్తిహీనునుసేయు సత్రిపూజ । భస్మమందిడినహవ్యంబు భాతిదలంప ।
నిర్దయాత్ముఁడుబూను నియమనిష్ఠ । గానమునిమాలుకొనని సత్కర్మసిద్ధులు । వ్యర్థ
మౌ గాకయది పరమార్థమగునె ॥కలిత॥౫౪॥ అడుసులోఁదిరుగుచు నడుసుతోఁ నంటక
పోలుపొందనుమ్మరపురుగురీతి । జలములోఁ వసియించి జలములనంటక భాసిల్లుసార
సపత్రమట్లు । కాష్టంబులోనుండి కాష్టంబుదగలక దనరాయవీతిహోత్రంబుభంగి ।
శుక్తిలోపలబుట్టి శుక్తిలోఁగలయక దళుకొత్తువాని ముత్యంబుభాతి । అవనిసుజ్ఞాని
సంసారమందునున్న । నంటవేపట్లుకద్వివయంబులతని ॥కలిత॥౫౫॥ తనయులగని
కూర్మి తల్లితానెయయి । యొనరుపోషించుచునుండుమాయ । పెనిమిటికోరకుగా
పెండ్లామ తానెయై యుండఁగ నోనగూడుచుండుమాయ । తల్లిదండ్రులకును తల్లియు
తానెయై । నిండుమోహముజూపు చుండుమాయ । సకలాత్ములకుభవ సంగంబుదా
నెయై । మెండుగాభ్రమగొల్పు చుండుమాయ । అట్టిమాయకుచిక్కని యంబికేశు

కరుణబడసిన జిత్న్యనకొ గావుమయ్య ||కలిత||౫౭|| పలుకు లెల్లను పరాత్పరబోధకం
బులై యుండునీకృపగన్న పండితులకు । మినుకు లెల్లను జూడ మృదుభక్తిపథములై
యుండునీకృపగన్న పండితులకు । తలచుటయెల్లను తత్త్వానుభవములై యుండునీకృ
పగన్న పండితులకు । నిలకడ యెల్లను నిర్మలతపములై యుండునీకృపగన్న పండితులకు।
గానినీకృపబడయంగ లేనివార । లెంతకాలంబు బ్రతికిన నేమిఫలము ||కలిత||౫౮||
పటుకల్పవృక్షంబు బ్రాకినతీగెల యనువున మనసు నీయందె ప్రాకి । సరగ లతాంగు
ధనుర్ధరుఁడేయు చందాన దృష్టి నీయందు గూడి । నొసరవ్యాఘ్రవ్యాఘుఁడొడ్డినట్టి లీల
పాదుగా తలపు నీపై నిదగిలి । వనిత పెన్మిటితోన వగిపెనంగునట్లింగము నీయందు
వగిపెనగి । తన్నుమరచిన తెలివిలో దగిలిసేవ । తానె నీవై యుండు నతఁడెపో తత్ప
రుండు ||కలిత||౫౯|| అతివమోహాతురయయి పురుషునిజూచు చొప్పున లింగంబుఁజూ
చి చూచి । నాతికుచంబుల నంటిముట్టువిధాన ముగి లింగంబు ముట్టిముట్టి । వనిత
ప్రాణేశునక్కున జేర్చు చందాన చెలఁగి లింగము నెగిజేర్చి చేర్చి।వనితప్రాణేశు నేపున గూడి
తొలఁగక యుసంగతి లింగరతులందు గలసి మెలసి । కాము మెడబాసి నిజలింగకామియగు ।
ప్రబలు నీదివ్యకృపగన్న భక్తుఁడెపుడు ||కలిత||౬౦|| చెదరకపుడమిపై నదులెల్ల వడి
గూడి కొనిపోయి జలనిధి గూడినట్లు । నీరంబులందున జేరినలవణంబు కడురూపశూన్య
తఁగాంచినట్లు । తుహినాంశు వెచిమించి దొలుకాడుపాలలో పలునుదకంబులు కలసి
నట్లు । ఘనవహ్ని ముఖమున గలయంగ గ్రాగిన యినుమున తోయంబు లింకినట్లు ।
మనసు నీలోన తగిలి తామసమునుడిగి । ప్రబలు చుండును భవదీయభక్తవరుఁడు ||కలిత||
౬౧|| తనువు స్వర్గము నిది యనివచింపగవచ్చు తనుగుణం బెంతైన దలగరాదు । మనసు
లింగముకళంబనిపల్కగావచ్చు మనసు చంచలవృత్తి మాన్పరాదు । ధనము జంగమ
మూర్తి దనిచెప్పగావచ్చు ధనముపైయాసక్తి దునుమరాదు । పరమార్థమెంతైన పరి
గణింపగవచ్చు పరతత్త్వభావంబు బడయరాదు । కలయ నరులకు భక్తిమార్గంబు మిన్న।
తెలుపవచ్చును తన్నుదా తెలియరాదు ||కలిత||౬౨|| జంగమంబాకొని చనుదేరతమ
యింట గలుగునంబలి దాగి కదలుమంద్రు । బాంధవావళిగన్న బహుప్రీతితో దెచ్చి
కడుమాదసేయంగ గుడుపుచుంద్రు । గురుడింటికిని రాగ గొణుగు జెవ్వరులేరు తెలి
సెపోపొమ్మని తోలుగుచుంద్రు । కలవారు వచ్చిన కంటికంటిమటంచు మడుగులొ
త్తుచునుందు రడుగులకును । అవనిలో నిటువంటి నరాధములను । జేరసేయ్యనె నీకృ
పాపారమహిమ ||కలిత||౬౩|| వలనొనిభుజియించు వదనంబు దానుండ కడుచేసిపెడ
తల గుడిపినట్లు । పానేచ్ఛ వర్తించు బాలకావలులుండ భోగులకును పాలు బోయు

నట్లు। అంచితంబుగనందు లింగమభూజములుండ, యెండుచెట్టునకుజలం బెత్తినట్లు। సర్వాంగములనశ్రేష్టముశిరంబుండ మోకాలికిమకుటంబు గట్టినట్లు। ప్రాణలింగంబు శూన్యప్రాణినంచు, కొలువబోదురు పరదైవములనుజనులు ॥కలిత॥౬౮॥ గురువుచెప్పినబుద్ధి కొనకసుమ్మంతైన నాలిబుద్ధులనిష్ట మనుచుమిండ్రు। కట్టినలింగంబు ఘనతదలంపరు కొలుతురుక్షుద్ర దేవులహితోక్తి। జంగమాదులిగన్న సడ్డచేయరు మరి బలగంబుపైప్రీతి బాయకుండ్రు। శివరహస్యార్థముల్ జెప్పినవోల్లరు వినగబోదురుచెడి కీథికథలు। దుట్టిమశ్మోహజాలములచే కట్టువడిన। వారికబ్బునెనీకృపా పార మహిమ ॥కలిత॥౬౯॥ పెనుగొడ్రవిప్పియె ల్కనుబట్టినట్లుబో ప్రాణలింగమున జొప్పడనిపూజ। రాజనుంగనియట్టి రాయిడియట్లుబో ప్రాణలింగమున జొప్పడనిపూజ। కడగియనంతుండు కలగన్నయట్లుబో ప్రాణలింగమున జొప్పడనిపూజ। బూడిదెవాజ్యంబుబోసినయట్లుబో ప్రాణలింగమున జొప్పడనిపూజ। గాన బ్రహ్మక్రియ సక్తిబూని ప్రాణ। లింగరతినుందు నీకృపాలీనుడెపుడు ॥కలిత॥౭౦॥ కొట్టిన వాగలకోపమేపట్లును తలపనివారియుత్తములుఘనులు। కొట్టినవారిపైకొనికోపగించిన వారెమధ్యములతికూరమతిని। కొట్టనివారల కొట్టినవారిబో యధమవర్తనులు ద్రోహాభిముఖులు। తిట్టనివారల తిట్టినవారధమాధము లమితనీచాత్మయుతులు, గాన నిట్టురుగక యహంకారులగుచు। చెలగుచుందుజనుల కేమిచెప్పవచ్చు ॥కలిత॥౭౧॥ అరక్కతేజముగూబ కనుముదోపనియట్లు కోపికిశాంతంబు గూడనట్లు। నిగనుసౌభాగ్య మింపుదోపనియట్లు పాపికిసుకృతి చొప్పడనియట్లు। చొక్కపుకెంకాయ కుక్కకబ్బనియట్లు సద్ధమంధునికిలనమరనట్లు। రోగికామధము లరోచకంబైనట్లు కపటికినిజమాడ గానియట్లు। పరమశివతత్వసారాను భావయుక్తి। హితముదోపదు నీకృప హీనులకును ॥కలిత॥౭౨॥ పాపంబుసేయుట కోపగించుటయొక్క రీతుగాదలతురు నీతిపరులు। పరులవేసాటవాసి బాసిపోవుటయొక్క సరిగాగణింతురు సత్యహితులు। నీతికిదప్పుట జాతిదొలంగుట సమముగాజూతురు సరసగుణులు, దుష్టసాంగత్యంబు శిష్టమానముయొక్క టనివిచారించెద రార్యులెపుడు। గాననీ రీతితెలివిలో బూనకున్న। గలుగునేనీమహాభక్తి కలితయుక్తి ॥కలిత॥౭౩॥ తరిమిపైబడికుక్క గరచినపరిదాని కరువంగబోదురే ఘనతమాలి। తగుగార్దభముకాల దన్నినమరిదాని దన్నసంకింతురే వన్నెమాలి। వడిమూరమహిషంబు పొడచినమరిదాని పొడవంగబోదురే బుద్ధిమాలి। మించిమర్కటమెక్కిరించినమరిదాని వెక్కిరింతురెమంచి వేకముడిగి। యట్లుసభ్యులు కించిజ్ఞులైనవారి తెరవబోవరువారెట్లు మొరగి

కొన్న ॥కలిత॥౨౦॥ అప్పుడెకోరకైన ఆలుబిడ్డలనుదా సాకనేరకైన సదనమెడలి।
తలజడల్ దాల్చక తనువునిండవిభూతి బూసియుదారితుని భూషణములు। ధరియుం
చిగోణంబు తగుకావిచీరెలు గట్టిదండముచేత బట్టిబూని। కనుగొన్న శివశివా యని
మెల్లనుడువుచు కరమునజపమాల నెరపికొనుచు। నశనవిషయాళ్లకై వేష మమర
బూని। యుర్విచరియించుమనుజాంశు యోగియౌనె ॥కలిత॥౨౧॥ అంధుడంధుని
మార్గమడుగవచ్చినయట్టు లసమలోభిని నీవియడిగికొనుట। పెట్టినిరాజూచి వేశక
పడినట్లు చెడిదరిద్రుసియండ జేరిమనుట। సతిసతియనురతి సల్పబూనినయట్లు
సత్కృపాహీనుని శరణుజొరుట। మూగమూగయుగూడి ముచ్చటాడినయట్లు
కొండెముల్ వినువారి కొలువుబడుట। గానయిటువంటివ్యభిచార గతులజొరక।
నిన్నుసేవించునాతడే నిపుణవరుడు ॥కలి॥౨౨॥ కరితురగాందోళి కములెంతగల్గిన
నీసేవలేకున్న నిష్ఫలంబు। అతిరూపవతులైన సతులుగల్గినగాని నీసేవలేకున్న నిష్ఫ
లంబు। తనివిదీరగచాల ద్రవ్యంబుగల్గిన నీసేవలేకున్న నిష్ఫలంబు। వెలలేనిభూషణా
వళు లెంతగల్గిన నీసేవలేకున్న నిష్ఫలంబు। గానమిధ్యాసుఖవ్యాప్తి మాని నిత్యమైన।
నీసేవగోరుదు రాత్మవిదులు ॥కలిత॥౨౩॥ తానొకరికిచేటు దలపకుండినజాలు నపరా
ధులనుగాచి నంతఫలము। ఒకరిసొమ్ముకుదృష్టి యుంచకుండినజాలు నతిథికన్నము
బెట్టి నంతఫలము। చేపట్టియొకసిని జెరుపకుండినజాలు నధికదానములిచ్చి నంతఫలము।
తెగియూరకొరులనిం దింపకుండినజాలు గుణవంతులనిమెచ్చు కొన్నఫలము। గాన
నిటువంటిఖలుల సంగతిదొలంగి। మెలగుచుందురుసుజనులు మిమ్ముగొల్చి ॥కలిత॥
౨౪॥ ధనముగల్గినచోట ధర్మమార్గముసున్న ధర్మంబుగలచోట ధనముసున్న। విద్య
గల్గినచోట వినయభావముసున్న వినయంబుగలచోట విద్యసున్న। ఆటగల్గినచోట
పాటచందముసున్న పాటగల్గినచోట నాటసున్న। గుణముగల్గినచోట కులరూప
ములుసున్న కులరూపులున్నచో గుణముసున్న। యిది ప్రసిద్ధంబులీరెండు నెన్న నొ
కటి। గల్గియుండుట నీకృప గల్గనరుదె ॥కలిత॥౨౫॥ అవసరానికిరాని యర్థంబు
వ్యర్థంబు పనివేళకొలువని బంటుదంటు। రచనకెక్కనియట్టి రాగంబురోగంబు
ననుకూలవతిగాని యాలుతేలు। స్వల్పమానవుని సావాసంబుమోసంబు విశ్వాసమతి
లేని విందుమందు। సరిగానిసతితోటి సంగంబుభంగంబు మదికింపుగానట్టి మాటతీట।
అనుచుసువివేకమార్గంబు లరసిమిమ్ము। నెనగగొలువంగనేర్చిన జనుడుఘనుడు॥
కలిత॥౨౬॥ దున్నదప్పుడుతోడు దొరుకరెవ్వరురాశి। కొలుమవేళలగుంపు గూడు
చుందు। రాటపాటలటన్న నరుగుదెంతురు చూడ నుసురులసమయింప నొకరునిలరు।

విందువీడెములన్న ముందుగా వచ్చెద రక్షింపనెంచుకాసు నొప్పకొనరు । కలవేళయందున గ్గ్రియుందురొకింత సొగలిననేమని నుడువరొకరు । శివశివాయిట్టినడతలు జీశ్వ జనులు । వంపులొందురునిమ్న గొల్చు మార్గముడిగి ॥కలిత॥౨౭॥ కులముసుపుత్రుచే కులసతిలజ్జచే వాక్యసత్యంబుచే వార్తకెక్కు । నభముభాస్కరునిచే నలినంబులతులచే వనముకోకిలలచే వన్నెకెక్కు । సభకవీశ్వరునిచే నిధముమదియున్మ్రచే విద్యసద్గుణముచే వినుతికెక్కు । రాత్రిచంద్రునిచే ధాత్రిభూపతులచే రతికేళియింపుచే గణనకెక్కు । ప్రమథనాథభవద్దివ్య పాదపద్మ । భక్తిచేముక్తిసులభమై ప్రణుతిగాంచు ॥కలిత॥౨౮॥ తనలోనిమర్మంబు తానెఱుంగనివాడు నొరులమర్మమెఱుంగ నాగినట్లు । వరదబోయెడువాడు దరినున్నవానితో నరసితావెఱవకు మన్నయట్లు । కన్నుగానని వాడు కనులున్నవానికి దోవచక్కగజూప దొడఁగినట్లు । తనతండ్రి బెంపిన మనుజుడు తనలంజ గొడవుక్కెరోషంబు గొన్నయట్లు । మూఢునైతమర్మజ్ఞానమునమునింగి । నొరులకెక్కువకలుతెలుప బోదురుధరిత్రి ॥కలిత॥౨౯॥ మూడుమూలలయిల్లు మూతలెస్పృశటించి నిశ్చలవాయుచే నిగిడియూర్ధ్వ । గతినేనియారుచక్రముల మండలములు మూటిపరీక్షించి యూటిమధ్య । సూక్ష్మనాళముదాన జొచ్చి మూడేరుల నడుమనుచతురశ్ర నవ్యదివ్య । మణిఖచితంబైన మాణిక్యసింహాస నంబు పైచిగ్బింబ బింబకళల । పొంగుచున్నట్టి పరిపూర్ణలింగమందు । నెనసీకర్తించు జియ్య నన్నేలుమయ్య ॥కలిత॥౩౦॥ మొదలుయోనిస్థానమునవామపదగుల్భభాగంబుచే నొత్తి పట్టిసవ్య । పాదంబుమేఢ్రంబు పైజేర్చియచలిత స్థాణుభావంబున తనువునిలిపి । ఘనతరయోగమార్గ మునమౌనమున భ్రూయుగమధ్యమున దృష్టియును బెనంగ । జేసిగాంచుటయిది సిద్ధాసనంబు గృహస్థాశ్రమాశ్రితు లైనయట్టి । పరమయోగులు నభ్యసింపంగ సగ్మమగునటంద్రు । ప్రమాణోక్తి నాత్మవిదులు ॥కలిత॥౩౧॥ పదరకదక్షిణ పాదారవిందంబు వామాంకమునబొందు పడఁగజేసి । ప్రవిమలంబగువామ పాదకంజాతంబు దక్షిణాంకంబుపై తగనొనర్చి । నుభయపార్శ్వాంబులనున్నయంగుష్టంబు లుభయహస్తంబుల నూదిపట్టి । మూపునుమునసాక్ష మాట్కి గాకొనముక్కు పైనిడిమాడంగ బడినవిదియు । దెలియపద్మాసనము గృహస్థులను యతులకిది । మహారమ్యమైయొప్పు విదితమగుచు ॥కలిత॥౩౨॥ ఆసక్తతో శివాయని యండములక్రింద క్రమమొప్పనుభయ పార్శ్వములయందు । పదగుల్భములురెండు బలిమిగాసంధించి యిరుభాగములనున్న యిరుపదముల । కరయుగంబులు లెస్స కదలకుండగబట్టి నిశ్చలయోగనిర్నిద్రనుండు । టిదియభద్రాసన మిందుయోగాభ్యాసి ।

కరముమీరఁగఁగాంచు కాయసిద్ధి । గాఁగ దార్ఢ్యంబు శుభాకరము । దీనరోగములు
బాయు నపవర్గభోగమొదవు ॥కలిత॥౧౩॥ కర మొప్పనిడయుఁ బింగళ సుషుమ్నంబు
లుగలియఁగా నట్టియోగము త్రికూట । వాసంబు యమున గంగా సరస్వతులను సవనమిది
త్రివేణిసంగమంబు । తగ శబ్దగంధ రసరూపంబులనా లుగు నొసరమస్తకమున నొక్క
చోట । గలయఁగూడుచునుండు గావునఁ దియు శృంగాటకంబు బ్రహ్మయోగానుభ
వులు । అట్టిశృంగాటకమున నిన్నరసి కొలువ । నతఁడె పరతత్త్వవిజ్ఞాని యతఁడె సుముఖః ॥
కలిత॥౧౪॥ క్రమమున నిడను త్రికూటమ్మునందున కుదురొప్పమనసుతో గూర్చినిలిపి ।
ఆమీఁద ముక్కొంక యగు సుషుమ్నంబగు నాసికాపథమున నసుపుటదియు । కేవలకుంభ
కశక్తియు యగునట్టి కేవలమైన కుంభకా నిలము బయము । పొందిన గగనంబు పొందు
నిశ్శబ్దంబు నిశ్శబ్దమగుటయు నిజపదంబు । నదియుఁ బో జీవపరమైక్య మంద్రుడుబుధులు ।
అట్టిసౌఖ్యంబు తానైన యతఁడె యోగి ॥కలిత॥౧౫॥ శ్రవణరంధ్రములు తర్జనియుఁగ
ళిని మూసి శిరమున నోంకారమెరఁగినిడుచు । హంసమదద్దృష్టి నక్షులమధ్యనీ లజ్యో
తినుంటిలో లక్ష్యమిదియు । కంజదళంబులద్దృష్టి గనగ జ్యోతిర్మయాఖములుగనవసు
నపాంగమునభూమి । కనకవర్ణముదోచు మనసున చిజ్జ్యోతి వీక్షించుటదె బహిర్గల
క్షణంబల । జేసి విమాను ఆనజిదాకాశమా । త్మసరణిగనటదె మధ్యలక్ష్యంబు
సుమ్మ ॥కలిత॥౧౬॥ మొదలు సోహంభావ మదిదృఢంబైన యద్వైతస్వభావ ప్రభా
వతేజ । మదితత్త్వరూపమా నదికని మనమున ధ్యానించుటది శివధ్యానమగును ।
లోపల వెలుపల వ్యాపించి యిన్నిట తానై నపరము తత్త్వానుభావ । భరితప్రకాశంబు
భావంబులో నిల్పి తగజూచుటదె శివధారణంబు । అట్టిపరతత్త్వమెరిఁగి తానాటయు
దియు । శివసమాధియునంగ భాసిల్లుచుండు ॥కలిత॥౧౭॥ కమనీయమైనయే కాంత
స్థలంబున శుద్ధాసనమున గూర్చుండి యంత । నక్షులు మూసియో యరగంటి మాపుల
నైన మానసదృష్టి నరసి చూడ । కలిగిన యాత్మసంగతి జేసి రవిశశివహ్ని మండలత్రయ
మున మధ్యవీధి । తరుణతరుణ్యాన తారకంబులరీతి రుచులు మెరుపు మెరుంగులట్ల ।
గానబడుచుండు బిందుయోగమున నదియు । నయిన తారకయోగ మందాత్మవిదుల ॥
కలిత॥౧౮॥ పటుత్రికూటము దానిపై పంచభూత వర్ణములచే గూడనమై యమరున
దియు । నెరుకవశతావునై పరచుకన్నులపంచు వగు త్రిమండల మధ్యమందునచట ।
నచలమై యొప్పుబాహ్యాంబరంబొక్కటి యాదియు బీజంబగు నఖిలమునకు । అదియ
మృతపదంబు నదియ యాపోజ్యోతి యదియ పోపరతత్త్వ మదియనంగ । నదియ శివలిం
గరూపంబు నాత్మలోన నెరుగుపుణ్యుండె యెరుకలో నెరుకనతఁడు ॥కలిత॥౧౯॥

కదనమండలిపాత్రిణ వాయువుప్రూరించి పానసరూపమై పరగగంధ । వాహమాకర్షించి కవనంబుడధరించి కర్ణాంతనాసికా కలితమైన । యామబింబములహస్త ద్వయాంగష్ఠములఁగొని యాఱింటమూసిపట్టి । ప్రణవనాదధ్యాన భాసనంగతిజూచి వాత్మలింగప్రభా వ్యాగ్రమునను । గానబడురవికోటి సంకాశమగుచు । నిదియమన్యాత్మ ఖినూనవొప్ప విదితమగుచు ॥ కలిత ॥ ౧౦ ॥ అనిమిషదృష్టినా సాగ్రంబుపైనిల్పి తారకయోగాఖ్యధ్యానలీల । యవలక్షితిమన్న యతనికి తాలువుమూలద్వాదశాంత స్థలముక్రమభ్య । పాడచూపునడిదాని నడుమమానసనేత్ర మందుజ్యోతిర్లింగ మమరగాంచి । తనరసంతర్లక్ష్య మునమనంబును వాయువునులీలనరసి తానటగడచి । మనుటశాంభవిముద్రదనా మరియునిదియు । ఖేచరీముద్రయుంద్రసు రోగిప్రవరులు ॥ కలిత ॥ ౧౧ ॥ తలపుశ్శృంగాటక స్థలమునగీల్పొల్పి ఘనసత్వమునుగూడి గొనిత్రికోణ । గామిద్దై సంకల్ప గతులనుబాసిన విమలమానసమను వీధియందు । నిలచిబాహ్యాంతర ములుదృష్టిహామువులను నేకముగజేసి తనువుమఱచి । మానిమాయానినేత్ర ములుగ్గియాపాత్రిణ లింగన్చనాభ్యాస సంగుడగుచు । కల్పభావప్రభావంబు గలసిమెలసి । నతిదేహాతరాజయోగీంద్రుడు పతదేఘనుడు ॥ కలిత ॥ ౧౨ ॥ ఇరువొందగజశాస్త్ర మెఱిగిన మాత్రనే చిక్కునేగజము శిక్షింపకున్న । జనసాదుమెఱిగినంత నెసంపనేనవశించు నేయునె సేవసలుపకున్న । నౌపధంబులెఱిగి నంతనెవ్యాధులు చెడునెయౌషధసేవ జేయకున్న । నెల్లశాస్త్రంబులు నెఱిగినంతనెప్రజ్ఞ యొదవునేశాస్త్రముల్ చదువకున్న । నట్లుసాధనముగాక యసమయమున యోగవైభవమేరీతి నొందునరుడు ॥ కలిత ॥ ౧౩ ॥ అనురక్తిపరుసంబు నంటినలోహంబు పసియారునన్నెల పసిడిగాదె । దష్టస్థలమ్మున్న దొరలునీరముగాంగ జలములుగూడి నిర్మలముగాదె । భత్రిమరంబు చేకీట కముఖీక్కకలరూపు బాసిస్వరూపంబు బడయుగాదె । అనలంబునంటియాధనములులోలరూపు నదలికృశాను భావంబుగొనవె । అట్లుసామాన్యజనులు నీగురుశిష్యమున । నీస్వరూపంబుగైకొని నెగడుగాదె ॥ కలిత ॥ ౧౪ ॥ ఉదయాద్రిపైసూర్యుడుద్భవించినగాని తెలివొందిదశదిశల్ తేజరిలునె । వృష్టిభూస్థలినిసం తుష్టిగుర్సినగాని యలరుసస్యత్పణాంకురములు । రాత్రినందుదునికరములుసోకినగాని తిమిరాంధకారంబులొలగిపోనె । రసయోగమునగాని రజితాదిలోహముల్ వివిమిగల్గిన మేల్మిపసిడియగునె । అట్లునీకృపలేక నాయాత్మచింత । కదలునేభక్తి పాదలునే కదమలాత్మ ॥ కలిత ॥ ౧౫ ॥ సహజలింగాంగ నిష్ఠాపరవశుత్రైన వారునావారునే వారివాడ । పరశివశక్తిసాం బ్రాజ్యవర్తనులైన వారునావారునే వారివాడ । వీరశై

వాచార సారకర్తనులైన వారునావారునే వారివాడ । వహితపంచాతురి పంచాగ్ని భిముఖులైన వారు నావారునే వారివాడ । ననుచు భక్తినిగతిమతి ననుచు గోలుచు ముండుపుణ్యులసేవ నాకొసగుమయ్య ॥కలిత॥౯౬॥ గురువులందుగ ణావ గుణము లెంచంగరా దీదోషవృత్తి నాకొపుడు దొంగ। శివదూషణంబులు చెవులొగ్గివినరా దీపాపబుద్ధి నాకెప్పుడు పీడు । జంగమావలికుల జాతులెన్నంగరా దీద్రోహచింత నాకెప్పుడుబడు । హరుభక్తులనవి డనాడిమారంగ దాదీయఘవ్యాప్తి నాకెపుడు వాయు । నపుడు సిద్ధించునయ్య నాఖిలదివ్య । భక్తగణసుప్రసాద ప్రభావమహిమ ॥కలిత॥౯౭॥ నీయెడసద్భక్తి నిష్ఠాపరత్వంబు కలిమినాకెన్నడు గలుగునయ్య । నీదుదాసాగ్ర నానిష్ఠాపరత్వంబును బలిమినాకెన్నడు ప్రబలునయ్య । నీ దివ్యపదతీర్థ నిష్ఠాపరత్వంబు ముదమునాకే వేళ నొదవునయ్య । నీప్రసాదామృత నిష్ఠాపరత్వంబు । కొసగనాకెన్నడు పొసగునయ్య । యిన్నియును దొరకొను నట్టు లెన్నరాని దివ్యముగనీదు కృపప్రసాదింపుమయ్య ॥కలిత॥౯౮॥ వనితలయందంబు గనిభ్రమసితిగాని కొలకొనిమిముజూడ నేరనైతి । ముదితలచనులంటు మోహమొందితిగాని చెంగిమిమ్మెపుడు స్పృశింపనైతి । చెలులకౌగిటబిగి చేర్పజొచ్చితిగాని యనగినీతో గూడి పెనగనైతి । మగువలరతియందు మగ్నమొందితిగాని మానినీరతికేళి మరువనైతి । గాననీవు వేడుకొనియెద కరుణబూని । నన్నురక్షింపవే భక్తి నాకొసంగి ॥కలిత॥౯౯॥ మృడుభక్తునిండ్ల దున్నెడియెద్దుగానైన బుట్టింపవే నన్ను బుధవరేణ్య । భవునిభక్తులయిండ్ల భానిసెగానైన బుట్టింపవే నన్ను పుణ్యపురుష । శివునిభక్తులయిండ్ల చీపురుగానైన బుట్టింపవే నన్ను పూతహృదయ । శూలిభక్తులయిండ్ల శునకంబుగానైన బుట్టింపవే నన్ను భువనవినుత । యింతియే చాలునంటి నీపింక నొండు । చింతసేయక ననుబంటు చేసికొనవె ॥కలిత॥౧౦౦॥ నాదెసజూడవే యోదయాన్వితభావ నన్నుపాలింపవే సన్నుతాంగ । నామొరాలింపవే యోమహామహిమాఢ్య నన్నురక్షింపవే నందినాథ । నా చింతలుడపవే యోచిన్మయాకార నన్నురక్షింపవే నతశరణ్య । నాభ్రమలుడపవే నతజనసంతాన నన్నేలుకొనవె యానందభరిత । దీనపోషకననుబ్రోవు దిక్కునీవె । యనుచునినునమ్మినాడ నాకభయమిడవె ॥కలిత॥౧౦౧॥ కడగినీభక్తులు గుడిచినచో భుక్తశేషంబు నాకబ్బ జేయుమయ్య । సదయనీభక్తుల చరణోదకంబులు । సేవనాకుఘటింప జేయుమయ్య । జియ్యనీభక్తుల శ్రీపాదధూళినా శిరమునదాల్పంగ జేయుమయ్య । భవ్యనీభక్తుల పాదరక్షలనునా శిరమునధరియింప జేయుమయ్య । చాలునింతయు నపవర్గ సౌఖ్యమేమి । కలదుకరుణింపుమిది నాకు వరముకరము ॥కలిత॥

౧౦౨॥ నీవె నాదిక్కని నెరనమ్మియున్న నన్నె దిరించి భవములు గదుమవేల। నీవె
నాదైవమని నెరనమ్మియున్న నన్ బాధించు రోగముల్ బాపవేల। నీవె నాపతియని
నెరనమ్మియున్న నన్ గరిగొన్న యఘములు దరుమవేల। నీవె నాగురుడని నెరనమ్మి
యున్న నన్ వెనగు దారిద్ర్యముల్ దునుమవేల। కటకటా నీవు ప్రియమార గన్నబిడ్డ
గాగ నాతప్పులెన్నక గాంపదగదె ॥కలిత॥౧౦౩॥ శివశివా నేనెంత చేరి పిల్చినగాని
పలుకవేటికి నాతో ప్రాణనాథ। హరహరా నేనెంత మొరలు వెట్టినగాని యాలకిం
పవదేటికయ్య జియ్య। అక్కట నేనెంత మ్రొక్కి వేడినగాని చూడవేటికి నాతో
సుమహితాత్మ। కటకటా నేనెంత గానుతించినగాని హితవు నాతోడ జూపవేటి
కధిప। నింతవాడవు నామీద నింతచలము। నీతు వేమయ్య నను దయ జేయుమయ్య॥
కలిత॥౧౦౪॥ నీకొలువ్వగాదని నేనన్యదైవత గణముల గొల్వగా గడగినానె। నీసేవ
గాదని నేనన్యదైవంబు లను జేరి సేవింప నెనసినానె। నీస్తుతుల్ గాదని నేనన్యదైవత
స్తవముల నొనరింప దలచినానె। నీపొందు గాదని నేనన్యసురలపై కోరి పొందుసే
యంగ గోరినానె। నిన్ను గుణమైన నెడబాయ నేరనట్టి। నన్ను రక్షింపకుండుట
న్యాయమగునె ॥కలిత॥౧౦౫॥ సదమలభక్తి పాశముల గట్టినగాని మానదు నీమది
మత్సరంబు। అమలవిద్ధ్రుష్టి బాణముల నేసినగాని మానదు నీమీది మత్సరంబు।
సన్మనంబను చెర సాల బెట్టినగాని మానదు నీమీది మత్సరంబు। గాన నెట్లైన నను కృప
గానవన్న। మత్సరము మానదయ్య యిపై మాటలేల ॥కలిత॥౧౦౬॥ సద్బోధమను సంధి
చదరుమాటలచేత మానిత గురుభక్తి మరలు రేపి। యమలమానిత కరం బంటు చేరగదీసి
సంకల్పమను చీర జరగదిగచి। కనకచంబుల చంద్రకాంతి గోరుల బూన్చి చిన్ని
ధాధరమాన నిచ్చి భావ। మలరారు సమరసం బనెడు కాగిట జేర్చి పట్టిచిత్త్రకళలూరు
నట్లు తనువు। పరవశము బ్రొంద లింగానుభావ కతుల। నేలితౌరయ్య నను దేశికేంద్ర
వర్య ॥కలిత॥౧౦౭॥ శరణు చిన్మయరూప శరణు నిర్జితపాప శరణు భక్తకలాప శరణు
శరణు। శరణు సద్గుణహార శరణు ధర్మవిచార శరణు కృపాపూర శరణు శరణు।
శరణు పావనగాత్ర శరణు పుణ్యచరిత్ర శరణు సజ్జనమిత్ర శరణు శరణు। శరణు దుర్గ్భ
వభంగ శరణు నిత్యశుభాంగ శరణు మద్గురులింగ శరణు శరణు। యనుచు నేసేసి లా
లింప నవధరింపు। మయ్య నను బ్రోవుమయ్య నాయయ్య జియ్య ॥కలిత॥౧౦౮॥
వావిరి నాచార్య దేవోద్భవ యసంగ జనుపండితారాధ్య చక్రవర్తి। సాంప్రదాయ
కను ప్రసన్నుడ వ్రాటోక్కట నగరవిఖ్యాతుండు మిగుల శమ్య। సంతతి గలవాడ స్థల
మూర్తి పారాణ గర్గశేఖరుడు నైవతులు సిద్ధ। రామదేశిక పాద రాజీవ సంభవుం డగు
కారణాంశ సోమాహ్వయుండ। గాన నీకర్పణముగ నే బూని యొక్క। శతకము స
గితి గొనుము ప్రసన్నమతిని ॥కలిత సజ్జనవ్రాత్యంగ కారణాంగ పటు దయాపాంగ
శ్రీగురుబసవలింగ॥

సంపూర్ణము.

శ్రీ గురవేనమః

శ్రీ గురుకోటిలింగపాదారవిందాభ్యోనమః.

పంచరత్నములు.

బాహ్యంగజాగ్రదుర్భర విషయాది సాక్షిస్వరూపంబైన శివుడనేను । అంతర స్వప్న దుస్స్వాంతః ప్రపంచ సాక్షిస్వరూపంబైన శివుడనేను । అత్మసుషుప్తి ప్రలీనా ద్భుతమోహా సాక్షిస్వరూపంబైన శివుడనేను । సంతతానంద విశ్రాంతతురీయ సాక్షిస్వరూపంబైన శివుడనేను । అనుచు బుద్ధిని నారూప మభినుతించి । పంచరత్నములను పీసపద్యవణితి । వర్ణనము జేతు సద్బుధవరులుబొగడ । శిష్యహృదయాబ్జ భృంగ శ్రీసిద్ధలింగ ॥౧॥ ఇలసముద్భూత కర్మేంద్రియంబులుగాను అంజసంభవ విషయములుగాను । దహనసంజాత శబ్దగ్రహాదులుగాను పవమానజన్య వాయువులుగాను । అంతరిక్షాంతర్గ జాంతఃకరణ పంచకముగాను దేహధర్మములుగాను । కోశపంచక చిహ్న లేశమాత్రముగాను రహిబాహ్యపంచీకరణముగాను । సకలపిండాండ బ్రహ్మాండ చయముగాను । ఇన్నిటికిసాక్షినై చూచునెరుక నేను । నెగడివిశ్వంబు నాయందు నిలచిపొందు ॥శిష్య॥౨॥ నేమహాభ్రమురీతి నిండియుండగనభ్రతతి జూచు పగిదిని దనరెజగము । నేసముద్రముబోలి నిలచియుండగతరంగములు బొంగుతెరంగు గలిగెజగము । నేభాస్కరునిభాతి నెరసియుండగ మయూఖములు బుట్టినట్టమరె జగము । నేచతురట్టుల నెగడియుండగ రూపములుగాంచుచందాన మొనసెజగము । గానసకలంబు నందునేగలసియుందు । జగములెల్లనునాయందు జననమొందు । సగుణనిర్గుణములకును సాక్షినేను ॥శిష్య॥౩॥ పుట్టుగొడ్రాలికి బిడుతలుజనియించి చచ్చిరనెడువార్త చందమునను । వజ్రంపుపురువుల వలనతొట్టలుబడి పుచ్చెననెడు పెద్ద బొంకువలెను । నేలలోపలిచండ్రి నిప్పులచదలు చల్లార్చెననెడిపల్కులైన పగిది । గుండ్రాళ్లబాతర కునుపెట్టిపట్టగా కుళ్లెననెడివట్టి కల్లతెరగు । ప్రకృతిసాయందు భ్రమనుండి పరగజెంది । యున్నదనియెడిమాటలు సున్నయయ్యె । నిదుర కవ్వలవెలిగెడి నిదుర నేను ॥శిష్య॥౪॥ ధర్మార్థకామామృతంబులనగనెవ్వి ద్వైతపద్వైతమతవార్త లెవ్వి । యారురుక్షారూఢ మనుపల్కులికనెవ్వి సగుణనిర్గుణమను సరణు లెవ్వి । బహిరంతరములను బహుమార్గతతు లెవ్వి పుణ్యపాపంబుల బొంకు లెవ్వి । దూరముచేయుదగ తోవలనికనెవ్వి మునుపునిప్పుడుమీద ననుట లెవ్వి । బంధమోక్షంబులనియెడి భ్రాంతు లెవ్వి । నీవునేనగరెండు నాకవు లెవ్వి । నేనొకడబ్రహ్మమైయున్న నిల్కడకును ॥శిష్య॥౫॥

నవపుష్పమాలిక.

శ్రీమన్మహారాజ శివయోగహృదయుల కేవస్తువిచ్చు నభీష్టసిద్ధి । పారిజాతాగ్రిత్వ
సుప్తులకు నే వస్తువు వెల్గు ప్రకాశమగుచు । నబ్జజాది పిపీలికాంత శరీరంబులందు
నేవస్తువు పొందితనరు । పటుతర బ్రహ్మాండ భాండంబులెల్ల నిర్మించి యేవస్తువు
లీనంగుచుండు । నట్టివస్తువు నీవని యభినుతించి । శీలతో నవపుష్ప మాలికలు గూర్చి ।
యర్చనము సేతు నిన్ను లింగాంగమతుల జేర్చువేవన్న విమలాంగ సిద్ధలింగ ॥1॥
త్రివిధంబుగానుండు శ్రీ రాజయోగంబు ప్రకటిత సాంఖ్య తారకములరయ । నమన
స్కమనవిర్వ ద్వైదుతత్త్వము లెంచ నేర్చిన సాంఖ్యంబు నీరమధ్య । దీపంబు ధ్యానించి
తీరుట తారకం బగు పరమాత్మ తానవియొగంగి । ధ్యానశూన్యంబైన తన్మయమున
నస్క మనజెల్లునిదిదేశి కాత్మవలన । శ్రీగణమునననిది ధ్యానసాధనముల దెలిసి ।
కృతకృత్యులైనట్టి ధీరమతుల । ననుభవజ్ఞానరతుల లింగాంగమతుల జేర్చువేవన్న
విమలాంగ సిద్ధలింగ ॥2॥ లీల బాహ్యమున పల్లింగముల్ గూడగా సంగతంబుగనిష్ట
లింగమయ్యె । తల్లింగరూపము తరమున జేరలా లిత్యంబుగా ప్రాణ లింగమయ్యె ।
చెలగి వెండియును దృష్టిగ్రాహ్యమిష్టంబు ప్రాణలింగము మనో గ్రాహ్యమగును ।
భావసద్గ్రాహ్యమైయొప్పు భావలింగ । మీగహస్యంబు గురువరు జేరియడిగి యనుభ
వము దెలసినట్టి లింగాంగమతుల జేర్చువేవన్న విమలాంగ సిద్ధలింగ ॥3॥ ఘ్రాలపన
మున నాచారలింగమునకు పరగగంధంబు లర్పణముజేసి । శశివదనంబున గురులింగ
మూర్తికి బహుళరసంబు లర్పణముజేసి । పవనాప్తముఖమున శివలింగమూర్తికి ప్రతి
భవర్ణంబు లర్పణముజేసి । స్పర్శనాననమున చరలింగమూర్తికి స్పర్శసుఖంబు లర్ప
ణముజేసి సత్ప్రధాస్యమున ప్రసాదలింగమునకు భవ్యశబ్దంబు లర్పణముజేసి । యాత్మ
వక్త్రమున మహాలింగమూర్తికి పరిణామచయము లర్పణముజేసి । యాదితస్థూలమం
దిష్టలింగమునకు భద్రరూపంబు లర్పణముజేసి । రమణనూత్నంబున ప్రాణలింగము
నకు పటుతరసురుచు లర్పణముజేసి । పరమకారణమున భావలింగమునకు భావితతృప్తు
లర్పణముజేసి । నవముఖంబులలోన నవవస్తుసంతతుల్ నవవిధలింగార్పణంజేసి ।
జీవగుణంబు వర్జించి లింగగుణంబు భావంబులోపల పట్టుకొల్పి । లింగాంగ సంయోగ
సంగతి నైక్యమై రతినవస్థాత్రయభ్రాంతులుడిగి । చెలగిని శ్చేష్టితావస్థ జెంది శూన్య
మందిచరియించు సచ్చిదానందరతుల । నతులతత్త్వైకగతుల లింగాంగమతుల జేర్చు

నీవన్న విమలాంగ సిద్ధలింగ ॥౮॥ మూడు దేహములందు మెలఁగియున్న మలంబు
నవస్థ దందితుల నవలఁదోలి । అలర నా దేహత్రియములందు మూడు లింగములుంచి
సమ్యఁ దయ మేకమ్ముఁ జేసి । విశ్వాదిభక్త్యంతమైన స్థలంబున నడకలు వేర్వేర నడిచ
రుచి । [illegible]హస్తంబుల లింగముఖంబుల భక్తి శక్తులు సముప్రాయములెరిగి । చతుర
సకలాంగముల లింగసరణిగూడి । యగ్నికర్పూర సంయోగమైన భాతి । నైక్యమై
యున్నయట్టి । లింగాంగమతుల జేర్చవేనన్న విమలాంగ సిద్ధలింగ ॥౯॥ లింగవాసి
కముల లెస్సవాసనలాని లింగజిహ్వ భుజించి లీలదనరి । లింగ నేత్రముల మహాంగి
చూపులు చూచి లింగదేహమ్మున సంగమంటి । లింగ శ్రోత్రముల సల్లలితశబ్దములు విని
నవలింగతృప్తి నానందమొంది । లింగ జాగ్రమ్ము నెరింగి సర్వమ్ము చేసి లింగనిద్రను
శానలీనమగుచు । తవిలి సకలంబు లింగమై తమ్ము మరచి । యుల్లసిల్లెడి షడ్లింగ
యోగహితుల । నమితసద్గుణహితుల । లింగాంగమతుల జేర్చవేనన్న విమలాంగ
సిద్ధలింగ ॥౧౦॥ త్వంపదంబిష్టంబు తత్పదమే ప్రాణ మసిపదంబగు భావ మరసిమాడ ।
పదార్థమిష్టంబు చిద్రూపు ప్రాణంబు నానందరూపు భావాఖ్యమగును । బిందు
నిష్టంబగు పెర్మనాదము ప్రాణ మరు కళయు భావమనగనొప్ప । అంగమే యిష్టం
బు లింగమే ప్రాణంబు నగుయోగమే భావమయ్యె తెలియ । నిట్టిపరమరహస్యంబు
తెరిగి । గురుముఖాంతరంబున నుపదేశమందినట్టి । యఖిలసంశయహతుల లింగాంగ
మతుల । జేర్చవేనన్న విమలాంగ సిద్ధలింగ ॥౧౧॥ చతురత జాగ్రమాచార లింగంబయ్యె
స్వప్నంబు గురులింగ సదనమయ్యె । సవిశేషముగ సుప్తి శివలింగ తనువయ్యె లీల
తుర్యము చరలింగమయ్యె । తమనతీతంబు ప్రసాదలింగంబయ్యె నిరవస్థ ఘనలింగ
నిలయమయ్యె । మరియు జాగ్రత్స్వప్న మమత యిష్టంబయ్యె రతి సుప్తి తుర్య
ముల్ ప్రాణమయ్యె । జతనతీతంబు నిరవస్థ సరణి భావ । మయ్యెననిచూచి దేహ
మోహంబు నుడిగి । నట్టి మోక్షాధిపతుల లింగాంగమతుల । జేర్చవేనన్న విమలాంగ
సిద్ధలింగ ॥౧౨॥ దేహంబు శివలింగ దేహమై శోభిల్ల దేహమేననెడి సందేహమేది ।
హృదయంబు శివలింగ హృదయమై శోభిల్ల హృదయమేనని భ్రమియించుటేది । భావం
బు శివలింగ భావమై భాసిల్ల భావమేననెడి స్వభావమేది । జీవంబు శివలింగ జీవమై
విలసిల్ల జీవమేననెడి విశేషమేది । యర్పిసకలంబు లింగమైయుల్లసిల్ల । నితరమే
[illegible] కెందుచూడ । ననుచుచింతించినట్టి లింగాంగమతుల జేర్చవేనన్న విమ
లాంగ సిద్ధలింగ ॥౧౩॥

ఈపద్యంబులు తొమ్మిది । శ్రీపరమేశ్వరుడు తాను చిరమతి సంచుగ । ప్రాప్తగ
[illegible] బుద్ధులు । గాపాడగ సిద్ధలింగ కవి రచియించెన్ ॥

ఈ సీసమ్ముల భావము శ్రీసర్వేశ్వరుగ జేసి సేవకు లైయు । భాసగ [illegible]
[illegible] మొక్షమంటదు ధరణిన్ ॥

సంపూర్ణము.

శ్రీబసవలింగశతకమునకు

శుద్ధపత్రిక.

పేజి.	పంక్తి.	తప్పు.	ఒప్పు.
1	19	భక్తులయు	భక్తులన
2	8	శిద్ధ	సిద్ధ
,,	14	సూక్ష్మమంచు	సూక్ష్మయందు
,,	27	జింహ్వా	జిహ్వా
,,	28	బావ	బాహు
3	2	భాక్త్య	భక్త్య
4		శేయు	సేయు
,,	10	వీవున	వీవును
,,	14	దెలియనున్న	దెలియుకంటె
5	13	ధీరుడెవడు । తాను	దీనుడెవడుకంటిలోపలికన్ను గ నపాపనరగంటి నంటిమాడగ వే ల్పునసఘుడెవడు । తాను
,,	26	పూజమా	పుంజమా
,,	29	ధిఃకృ	ధిక్కృ
6	6	ధూపమ్ము	రూపమ్ము
,,	,,	స్పరిశ	స్పర్శ
,,	11	షధము	పదము
,,	16	ధ్యానింము	ధ్యానించు
,,	,,	ద్యానసంగతి	ధ్యానసంగతి
,,	19	తనుదాన	తనువున
,,	23	విఃపానుపు	విరులపానుపు
7	5	లయింపగ । జాలు	లయింపగజేయజాలు
8	16	మొదల	మొదల
8	20	నిగ్రోధముఁ	నిగ్రోధముఁ
,,	,,	చూటిక్రిచేతనంటె	చుటిక్రినంటె
,,	25	పట్టినసతి	పట్టినసతి
9	11	కంచికేశు	కంబికేశు
,,	15	వృష్ణన	వృష్ణ్న
,,	22	పొంద	పొందు
,,	24	గలయక	గలియక
10	7	గ్ధనుడేయుచందాన	గ్ధరుడేయుశరములచందాన
,,	13	కామియగు	కామియగుచు
,,	25	బెవ్వరు	చెవ్వరు
,,	27	నుఁడు	మందు

పేజీ.	పంక్తి.	తప్పు.	ఒప్పు.
,,	,,	వెర్పునె	వేర్చునె
11	4	వింద్రుం	వింద్రు
,,	17	కనుము	కనువు
,,	21	రీతుగా	రీతిగా
,,	29	కించిద్జ్ఞులై	కించిజ్జ్ఞులై
12	1	ఆలు	వాలు
13	13	గతినేని	గతినేగి
,,	19	మధ్యము	మధ్యమున
,,	27	పాశత్యము	పాశత్యము
14	13	జ్యోతినంటి	జ్యోతినుంట
,,	,,	జోతిర్మరూ	జోతిర్మయూ
,,	15	విషయములను	విషయములను
,,	18	వ్యాపించి	వ్యాపించి
,,	20	కమనీయ	కమనీయ
15	2	బింబములు	బింబమ్ముల
,,	18	సాధనము గాక	సాధనమున గాక
,,	,,	యాసమయమున	యాసమమయిన
,,	21	నంటియూ	నంటియుం
16	4	వినరా	వినగ
,,	8	దాసార్పనా	దాసార్చనా
,,	9	పరత్వంబును	పరత్వంబు
17	18	బంటు	బంటి
,,	28	గలు	గల్గు
,,	28	సహస్రల	సహస్రల
18	6	అంజు	అంబు
,,	9	లేళ	లేశ
,,	13	నట్టుమరె	నయుట్టులమరె
,,	15	యుండెడు	యుండు
,,	25	నేనగ	నేననగా
19	12	లింగమయ్యె । చెంగి	లింగమయ్యె । అగయ గా నాత్మాంగమండు నీరెంటి సునీతత్వమున భావలింగమయ్యె । చెలగి
,,	23	లింగార్పణంజేసి	లింగార్పణంబుజేసి
20	14	నిష్టంబగు	విష్టంబగు
,,	,,	మరు	మగు

☞ (స్వల్పంబు లూహ్యంబులు.)

శ్రీ కైలాసవాసి శివయోగి
గారి శంకరలింగ దేవర
చిత్రపటము.